

Korrespondancer

Cedar Falls, Ia.

Mrs. P. L. G. Hansen med 3 Børn kom hertil i sidste Uge fra Portland, Oregon, for at opholde sig her en kort Tid hos sine Forældre.

En 13 Aar gammel Datter af Arly Overmans døde meget pludselig sidste Onsdag af et Hjerteanfald.

Anders P. Hansen ventede snart hjem fra Chicago, hvor han i nogle Uger har været i Operation.

Foruden de, som nævntes i sidste Uge, rejste ogsaa Miss Viberg til Aarhus i Blair.

Jørgen Meddelelse fra Pastor Hansen, som for Tiden er i Blair, vil vi herover meddele, at en eller flere fremmede Præster vil komme med hertil fra Aarhus.

Albert Lea, Minn.

Syden af vore Folk var i Blair til Aarhus i sidste Uge, nemlig: Pastor og Mrs. Kildsig, Mr. og Mrs. P. Clausen, Mrs. P. Nielsen, Mrs. Mathilda Nielsen, Jakob Nielsen, Christian Frandsen, Rasmus Jørgensen, Hans Andreas Jensen, P. Nielsen, Mikka, Anna og Louis Mortensen, Optata Grisen, Sine Mickelsen og Dora Hansen fra Albert Lea samt Christine Paulsen fra Alden.

En af de strengeste Tordenstorme, vi have set paa disse Egne, drog sidste Søndag Aften hen over vor By, ledsaget af Hagl og en voldsom Regn.

Mr. Lars Larsen fra Lake Crystal var i sidste Uge i Besøg hos Charles Rasmusens.

Mrs. P. Larsen og to Døtre samt Mrs. T. Horpe og to Døtre var i Besøg blandt Venner i Blooming Prairie.

Jewell, Ia.

Mr. H. Hullegaard, som indtil fornylig har arbejdet i Mr. H. R. Søndes Rejser, er rejst til Albert Lea, Minn. Vi haaber, han vil føle sig vel hjemme der.

Vi havde Doctræfestsfest den 4. Juni hos Chr. Andersen i Anledning af deres yngste Datters Bødselsdag, det var tillige hendes Onkels Bødselsdag, og da han fik et Binfald om at give Røde, blev det en Doctræfestsfest i dobbelt Betydning.

Afslutningen af den og Tale af Pastor Johnson, Sang af de tilstedeværende. Ligeledes havde vi Musik paa følgende Instrumenter: Violin, Orgel og Horn.

Den 5. Juni rejste Pastor S. Johnson og Miss Christine Nielsen til Blair for at deltage i Aarhusmødet.

Pastor S. Johnson vil afholde Gudstjeneste i R. P. Kirke den 24de Juni Kl. 2.30.

Greenville, Mich.

Sidste Lørdag var Greenville Gader fyldt til Trængsel i Anledning af Ringling Bros. Circus. Sligt kan nok familie Folk sammen.

Sidste Uge rejste Miss Emma Spreng til Trusant for at besøge sine Forældre. Og efter en 3 Ugers Besøg hos dem agter hun at besøge Venner i Chicago.

Den 4. Juni afgik Mrs. Jørgen Larsen ved Døden efter en lang og smertefuld sygdom. Hun efterlader Mand og fire Børn, som vil føle Savnet af en kærlig Moder.

Sidste Uge ægteviædes Mr. Alfred Rasmussen og Miss Stine Christensen i Brudens Hjem i Gøven.

Keenah, Wis.

Pastor Jensen blev i Torsdags kaldt hjem fra Aarhusmødet i Blair, grundet paa at Mrs. Jakob Hansens var død.

J Lørdags døde Mrs. Martin Christensen, (Washington Str.) af Tæring.

Lørdag Nat rejste Pastor Jensen tilbage til Aarhusmødet.

Grundlovsfest.

Søndagen den 2. Juni oprandt med Solskin og dejlig sølig Luft ved den lille By Weeping Water, Nebraska, og Blandt den af samme Navn.

Samlingspladsen var heldig valgt, stor Stov, Træer, hvis vældige Kroner valdede ud over et tæt mægtigt Græs-tæppe.

Samlingen blev en storartet Succes, og det centrale ved denne Fest ytrede sig om, at det maatte gøres lidt til at modarbejde de Tanker blandt den opvoksende Ungdom, at de i dette Land skal gøre Udslydninger for, at de er Danske, og at Mødet i det hele maatte klare og oplive vor nationale Bevidsthed.

Flede Sange blev beret af sjungne. Det glædede mig meget at bemærke, hvordan Kvindene nu stemmede i. Det var, som Folk ikke kunde holde op at synge, "Paa Tove Bødens Ager", "Sjener og Striber", "Du store, rige, frie Land", "Dejlige er Jorden".

Folk samtalte endnu længe, og Festkomiteen serverede ice cream til alle. "Kunde Danserne ved Weeping Water bare saadan komme noget tierde sammen," sagde en gammel Alfinger.

Smukke, danske Præstetræder (200 Bøger) leveres til den billige Pris \$2.15, porto frit. Kræver oplyst for 60c, porto frit. Miss G. Strand, 1912-17th St., Minneapolis, Minn.

Sangbøger, men en halv Snæs Personer eller flere saa i en Bog. Og hvor de alle sang med! Det var, som om Skoven fyldtes af den danske Sang!

Der var unge, som for ikke mange Aar siden havde sunget disse Sange i Danmark men som sjældent eller aldrig havde hørt dem i Amerika.

Pastor Risbol talte i Dagens Anledning. Han indledede med nogle Bemærkninger om det symboliske ved Dannebrog og ledede i et tredobbelts Hurra for Korshænderne.

Taleren gav sig til at strige ved Raabene. Han er jolour, fordi han er halv svensk, forklarede Moderen. Taleren omtalte derefter Fæderlig Den Svendens Klads i den danske Historie; paaviste os, mens mange Nationer med Magt maatte erobre Friheden fra de frønde Høveder, erklærede Kong Frederik, "Folkets Kærlighed min Styrke," og Danmarks Riges Grundlov kom fredelig til Verden om end gennem lange forberedende Kampe i selve Folkets Udøvelse.

Taleren gik der fra over til at paavise Frihedens Gøder baade i materiel og aandelig Henseende. En Bemærkning som denne, at, var vi i Dagsamlingen i Sønderjylland, hvor den slatte Drenge vojer, og ikke under Stjerne og Striberne, da vilde vor Fæst snart blive afbrudt af Politie og Gendarmen, fandt særlig Genklang hos Tilhørerne.

Det blev derpaa givet til undertegnede. Jeg stillede Spørgsmaal: hvorfor Danke i Amerika holder Grundlovsfest? Det er jo saadan, at vi ikke direkte nyder Frugten af de Gøder, det har fulgt Vedtagelsen af Danmarks fri Forfatning paa samme Maade som Folk i Danmark.

Naar vi holder Grundlovsfest her i de for. Stater, kan det jo ogsaa forklares som en Mindetegnelse. Men for den yngre Slægt kan dette ikke have noget videre havende i sig. Naar der, Gud ske Lov, skabes et Folk i det danske Folk som maner til at holde saadanne Fester, saa er det vistnok en mere eller mindre bevidst national Højelese; en magtfuld uklar Fortællelse af, at vi Danke er et Folk med nationale Ejendommeligheder, der fremkalder Trangen til Sammenslutning.

De af os, der har opholdt sig meget iblandt Amerikanere men som fra ung af har lært at lende og staae dansk Handels, mærker, at det gaar ikke saa let at rive sig løs fra det Nationale.

Vi kan maasse tilføje, at det, men saa gør vi Brud paa vor Natur og blive forkaalede. Vor bedste og fuldeste Udøvelse viser vi paa den Maade aldrig. Sproget er det fineste, Menneftslægtet har produceret. Det er Sjælelivet, som har fundet Udtryk. Og som Sjælelivet i de forskellige Folkeslag har udviklet sig forskelligt, saa har Sprogene faaet deres Ejendommeligheder.

At opgøve sit danske Sprog er at opgive sig danske Nationalkarakter. Det er at slaa Bom for sin egen rigeste og rette Udøvelse. Som det centrale ved denne Fest ytrede sig om, at det maatte gøres lidt til at modarbejde de Tanker blandt den opvoksende Ungdom, at de i dette Land skal gøre Udslydninger for, at de er Danske, og at Mødet i det hele maatte klare og oplive vor nationale Bevidsthed.

Artiklen ender saa, efter et grædende Overblik over Stillingen i Armenien, med følgende Ord: De hjerteblærende Strig fra Tilsinder af Armeniere, der bliver pint i saa mange mørke Fængsler og ved aabnede røsterte Døer, Staterindrivninger o. s. p., Taarner og Sultene fra deres ødelagte Familier, sorgende Kvinder og forældreløse Børn, lyder som en smertefuld Protest mod disse stræffelige Grusomheder, og disse Døer har dog ikke gjort sig skyldige i anden Forbrydelse end den at være Kristne og have et Fædreland. Disse Strig og disse Taarner former sig samtidigt til varme Bønner, som vender sig til de europæiske Nationer for at bede om et medfølede Blik, en menneskekærlig Hjælp, der kunde gøre en Ende paa de stakkels Armeniers Martyrium, som har overlevet det skammelige Forløb paa at tvæle og tilintetgøre deres Folk og Fædreland.

Artiklen ender saa, efter et grædende Overblik over Stillingen i Armenien, med følgende Ord: De hjerteblærende Strig fra Tilsinder af Armeniere, der bliver pint i saa mange mørke Fængsler og ved aabnede røsterte Døer, Staterindrivninger o. s. p., Taarner og Sultene fra deres ødelagte Familier, sorgende Kvinder og forældreløse Børn, lyder som en smertefuld Protest mod disse stræffelige Grusomheder, og disse Døer har dog ikke gjort sig skyldige i anden Forbrydelse end den at være Kristne og have et Fædreland. Disse Strig og disse Taarner former sig samtidigt til varme Bønner, som vender sig til de europæiske Nationer for at bede om et medfølede Blik, en menneskekærlig Hjælp, der kunde gøre en Ende paa de stakkels Armeniers Martyrium, som har overlevet det skammelige Forløb paa at tvæle og tilintetgøre deres Folk og Fædreland.

Artiklen ender saa, efter et grædende Overblik over Stillingen i Armenien, med følgende Ord: De hjerteblærende Strig fra Tilsinder af Armeniere, der bliver pint i saa mange mørke Fængsler og ved aabnede røsterte Døer, Staterindrivninger o. s. p., Taarner og Sultene fra deres ødelagte Familier, sorgende Kvinder og forældreløse Børn, lyder som en smertefuld Protest mod disse stræffelige Grusomheder, og disse Døer har dog ikke gjort sig skyldige i anden Forbrydelse end den at være Kristne og have et Fædreland. Disse Strig og disse Taarner former sig samtidigt til varme Bønner, som vender sig til de europæiske Nationer for at bede om et medfølede Blik, en menneskekærlig Hjælp, der kunde gøre en Ende paa de stakkels Armeniers Martyrium, som har overlevet det skammelige Forløb paa at tvæle og tilintetgøre deres Folk og Fædreland.

Artiklen ender saa, efter et grædende Overblik over Stillingen i Armenien, med følgende Ord: De hjerteblærende Strig fra Tilsinder af Armeniere, der bliver pint i saa mange mørke Fængsler og ved aabnede røsterte Døer, Staterindrivninger o. s. p., Taarner og Sultene fra deres ødelagte Familier, sorgende Kvinder og forældreløse Børn, lyder som en smertefuld Protest mod disse stræffelige Grusomheder, og disse Døer har dog ikke gjort sig skyldige i anden Forbrydelse end den at være Kristne og have et Fædreland. Disse Strig og disse Taarner former sig samtidigt til varme Bønner, som vender sig til de europæiske Nationer for at bede om et medfølede Blik, en menneskekærlig Hjælp, der kunde gøre en Ende paa de stakkels Armeniers Martyrium, som har overlevet det skammelige Forløb paa at tvæle og tilintetgøre deres Folk og Fædreland.

Armeniske Grusomheder.

Pastor H. L. Larsen, København skriver i "Ar. Dagblad": I Revue des Revues offentliggør to anonyme Armeniere en sand Anklageatt med nøjagtig Betegnelse af Navne og Forbrydelser — mod de tyrkiske og kurdiske Hæder i deres Land.

Redaktionen forudstiller en meget skarpt affattet Note, hvori den erklærer, at den har ladet de anførte Kendsgerninger kontrollere paa Stedet ved dens nye alvode Medarbejder, Tigrane Yergat.

Da de armeniske Tilfælde i Almindelighed er nogenlunde bekendte, kan vi uden videre forklaringer og Kommentarer gengive nogle særlig frygtelige Enkeltheder. Det er hovedsagelig Rædsels-scener fra Fængslerne i Van, Siwas, Tatal og Scharaf, som her omtales: Ophængning i Kæder med Hovedet nedad, at rulle sammenbundne Legemer ned ad stene og tornebevoksede Stræter, Blinding med kogende hebt Vand, Pistning med Tjæneklapper, Bastonnade (Stokslag under Jofsaalen) o. s. v.

Den tidligere Generalguvernør Tashine Pascha lod 22 Armeniere, der var bleve dømte som revolutionære, indespærre i en underjordisk Hule, lod deres Hud knibe af med varme Jern, og Gaar og Slag rive ud. Paa en af disse uhyggelige, der hed Lerop, blev visse Legemsdele brændt af.

At denne Sultanens fremtrædende Dignitar desuden tillod sig uhyre Udpresninger af rige Armeniere ved Hjælp af Trusler og Indespærring, og saa efter at have pint dem Raabende igennem til sidst satte dem i Frihed mod "hyrkelige" Løsepenge, maa endnu omtales.

Overfangevogteren i Bittis Abdulkader havde stiftet sig et særlig frygtet Navn, han slog flere af de ham betroede Fanger ihjel med egen Haand for at fjerne sig i Besiddelse af deres Ejendom.

Paa Grund af en Tyrkers Mord blev samtlige Indbyggere i vedkommende By (Annedan) fængslede, og den virkelige Gerningsmand strafs var falden i Hænderne paa Dørigheden. Efter at de alle havde faaet Bastonnade, blev deres Ansigt smurte ind i Sirup, og de uhyggelige blev tvungne til at staa hele Dagen paa eet Ben med Ansigtet vendt mod Solen. Naar de ved Morsets Freubrud af Udmattelse kuffede Sjæne i eller vilde staa paa det andet Ben, blev de pislæde og lænede med glødende Tænger.

Saadanne Grusomheder bliver for os rigt ikke blot udøvede i Fængslerne, men ogsaa for Offentligheden. Saaledes blev i Hæstung Armenieren Hares Seyfoyan af Gendarmene presket under en Møllesten i samtlige Beboeres Overværelse, og hans knuste Lig parteret paa en græslig Maade. En Steatind, Kræver i Khebian gjorde sig en særlig Fortjeneste af at lade de Armeniere, der ikke kunde betale, indføre i Ansigterne paa en mobydelig Maade og lod dem saa pisse gennem Gaderne. I Atatklisse lod man flere Bønder, som havde vist sig noget genstridige, ganske simpelt opkrænde. Selv frugtsommelige Kvinder bliver uden nogen Anledning mishandlet paa dyrt Maade.

Artiklen ender saa, efter et grædende Overblik over Stillingen i Armenien, med følgende Ord: De hjerteblærende Strig fra Tilsinder af Armeniere, der bliver pint i saa mange mørke Fængsler og ved aabnede røsterte Døer, Staterindrivninger o. s. p., Taarner og Sultene fra deres ødelagte Familier, sorgende Kvinder og forældreløse Børn, lyder som en smertefuld Protest mod disse stræffelige Grusomheder, og disse Døer har dog ikke gjort sig skyldige i anden Forbrydelse end den at være Kristne og have et Fædreland. Disse Strig og disse Taarner former sig samtidigt til varme Bønner, som vender sig til de europæiske Nationer for at bede om et medfølede Blik, en menneskekærlig Hjælp, der kunde gøre en Ende paa de stakkels Armeniers Martyrium, som har overlevet det skammelige Forløb paa at tvæle og tilintetgøre deres Folk og Fædreland.

Artiklen ender saa, efter et grædende Overblik over Stillingen i Armenien, med følgende Ord: De hjerteblærende Strig fra Tilsinder af Armeniere, der bliver pint i saa mange mørke Fængsler og ved aabnede røsterte Døer, Staterindrivninger o. s. p., Taarner og Sultene fra deres ødelagte Familier, sorgende Kvinder og forældreløse Børn, lyder som en smertefuld Protest mod disse stræffelige Grusomheder, og disse Døer har dog ikke gjort sig skyldige i anden Forbrydelse end den at være Kristne og have et Fædreland. Disse Strig og disse Taarner former sig samtidigt til varme Bønner, som vender sig til de europæiske Nationer for at bede om et medfølede Blik, en menneskekærlig Hjælp, der kunde gøre en Ende paa de stakkels Armeniers Martyrium, som har overlevet det skammelige Forløb paa at tvæle og tilintetgøre deres Folk og Fædreland.

Artiklen ender saa, efter et grædende Overblik over Stillingen i Armenien, med følgende Ord: De hjerteblærende Strig fra Tilsinder af Armeniere, der bliver pint i saa mange mørke Fængsler og ved aabnede røsterte Døer, Staterindrivninger o. s. p., Taarner og Sultene fra deres ødelagte Familier, sorgende Kvinder og forældreløse Børn, lyder som en smertefuld Protest mod disse stræffelige Grusomheder, og disse Døer har dog ikke gjort sig skyldige i anden Forbrydelse end den at være Kristne og have et Fædreland. Disse Strig og disse Taarner former sig samtidigt til varme Bønner, som vender sig til de europæiske Nationer for at bede om et medfølede Blik, en menneskekærlig Hjælp, der kunde gøre en Ende paa de stakkels Armeniers Martyrium, som har overlevet det skammelige Forløb paa at tvæle og tilintetgøre deres Folk og Fædreland.

Artiklen ender saa, efter et grædende Overblik over Stillingen i Armenien, med følgende Ord: De hjerteblærende Strig fra Tilsinder af Armeniere, der bliver pint i saa mange mørke Fængsler og ved aabnede røsterte Døer, Staterindrivninger o. s. p., Taarner og Sultene fra deres ødelagte Familier, sorgende Kvinder og forældreløse Børn, lyder som en smertefuld Protest mod disse stræffelige Grusomheder, og disse Døer har dog ikke gjort sig skyldige i anden Forbrydelse end den at være Kristne og have et Fædreland. Disse Strig og disse Taarner former sig samtidigt til varme Bønner, som vender sig til de europæiske Nationer for at bede om et medfølede Blik, en menneskekærlig Hjælp, der kunde gøre en Ende paa de stakkels Armeniers Martyrium, som har overlevet det skammelige Forløb paa at tvæle og tilintetgøre deres Folk og Fædreland.

Artiklen ender saa, efter et grædende Overblik over Stillingen i Armenien, med følgende Ord: De hjerteblærende Strig fra Tilsinder af Armeniere, der bliver pint i saa mange mørke Fængsler og ved aabnede røsterte Døer, Staterindrivninger o. s. p., Taarner og Sultene fra deres ødelagte Familier, sorgende Kvinder og forældreløse Børn, lyder som en smertefuld Protest mod disse stræffelige Grusomheder, og disse Døer har dog ikke gjort sig skyldige i anden Forbrydelse end den at være Kristne og have et Fædreland. Disse Strig og disse Taarner former sig samtidigt til varme Bønner, som vender sig til de europæiske Nationer for at bede om et medfølede Blik, en menneskekærlig Hjælp, der kunde gøre en Ende paa de stakkels Armeniers Martyrium, som har overlevet det skammelige Forløb paa at tvæle og tilintetgøre deres Folk og Fædreland.

Artiklen ender saa, efter et grædende Overblik over Stillingen i Armenien, med følgende Ord: De hjerteblærende Strig fra Tilsinder af Armeniere, der bliver pint i saa mange mørke Fængsler og ved aabnede røsterte Døer, Staterindrivninger o. s. p., Taarner og Sultene fra deres ødelagte Familier, sorgende Kvinder og forældreløse Børn, lyder som en smertefuld Protest mod disse stræffelige Grusomheder, og disse Døer har dog ikke gjort sig skyldige i anden Forbrydelse end den at være Kristne og have et Fædreland. Disse Strig og disse Taarner former sig samtidigt til varme Bønner, som vender sig til de europæiske Nationer for at bede om et medfølede Blik, en menneskekærlig Hjælp, der kunde gøre en Ende paa de stakkels Armeniers Martyrium, som har overlevet det skammelige Forløb paa at tvæle og tilintetgøre deres Folk og Fædreland.

Krig i Kina.

Stillingen er kritisk. — Revokampere gaar fremad. — Enkefejrerinden støtter dem hemmeligt. — De udenlandske Magter berede sig paa Krig.

Hidtil har vi kunnet nøjes med at læse "Krig i Kina" som Døerstrift, og ingen Læser vilde noget Øjeblik være i Tvivl om, hvor Valpadsen skulde søges. Nu er der imidlertid ogsaa begyndt at flyde Blod i Kina, Diens store "himmelske Rige".

Det er de saakaldte Revokampere, der ved deres Kristneforsølgelse har tvunget de udenlandske Magter (Rusland, De Forenede Stater, England, Tyskland og Frankrig) til at skride ind for at beskytte de respektive Landes Interesser. Det varfæ er, at Enkefejrerinden, der jo er bekendt for sit glødede Had til alle de udenlandske "Djævel", hemmeligt støtter Revokampernes blodige Værk, selv om hun tvunget beklagte af de udenlandske Magter, officielt befaler Vicekongerne at bekæmpe Oprøret og holder dem ansvarlige for, hvad der maatte ske.

General Nieh, en af de søerste kinesiske Generaler, er udfendt med en Hør for at holde Styr paa Revokampere; men han havde bestemt Befaling til ikke at angribe dem. Da han imidlertid blev omringet af dem og havde Valget imellem at lade sig hugge ned eller angribe, valgte han det sidste, og bad Keiserinden om Raade for sin Overtrædelse af hendes Befaling.

Samme General førte nogle Dage før paa en Bane, langs med hvilken alle Huse og Dyrer stod i Flamme, og Revokampere plyndrede og dræbte af Hjertens Lyst. Da de udenlandske Officerer forlangte, at han skulde standse Toget og lade sine Tropper stige ud og angribe, svarede han helt profast: "Det kan ikke nytte noget; jeg har selv set disse Mennefter blive ramte af Riffelkugler og dog løbe deres Vej; de er uafarlige." Om dette nu var alvorlig ment eller kun et Paastud for at skjule sine Ordre, ved man ikke.

Efter Situationens nuværende Standpunkt at domme, er Keiserinden rede til at tage Kampen op mod hele Europa — og Amerika med, for hun stander Revokampernes Værk i sit eget Land. Og hun er maasse ikke saa dum endda paa Diplomatiens Omraade; thi det kan have sine Vanskeligheder for de fremmede Magter at ens om en fælles Opræden i Kina. Rusland staar paa den ene Side som den store Rabs, der har Lyft til at faa et godt Ud af Kina, og den anden Side staar England, Japan og maasse Tyskland, der ikke vil unde Rusland alt for meget større Magt i Osten. Saa er der de Forenede Stater, som vel ogsaa nok havde Lyft til at faa en Rundsfuld. Om nu Enkefejrerinden kunde faa disse Verdens største Krigsmagter i Tøtterne paa heretandre, og saa selv sidde paa Tribunen som Tilsuuer til en blodig Leg, ja, saa havde hun vist noaet sit Maal.

Imidlertid har Guvernøren i Port Arthur faaet Ordre til at holde 5,000 Mand parat til at rykke ind i Kina, saasnart den russiske Minister i Peking forlanger Hjælp. Amerikanerne, tyske og franske Marinejoldater er landsatte flere Steder, og adskillige mindre Træfninger har fundet Sted. Ja, der berettes endog om et større Slag mellem 4,000 Revokampere og 1,500 Regerings-tropper mellem Lofa og Yungtsu i Fredags. 500 Revokampere skulde have mistet Li-

Artiklen ender saa, efter et grædende Overblik over Stillingen i Armenien, med følgende Ord: De hjerteblærende Strig fra Tilsinder af Armeniere, der bliver pint i saa mange mørke Fængsler og ved aabnede røsterte Døer, Staterindrivninger o. s. p., Taarner og Sultene fra deres ødelagte Familier, sorgende Kvinder og forældreløse Børn, lyder som en smertefuld Protest mod disse stræffelige Grusomheder, og disse Døer har dog ikke gjort sig skyldige i anden Forbrydelse end den at være Kristne og have et Fædreland. Disse Strig og disse Taarner former sig samtidigt til varme Bønner, som vender sig til de europæiske Nationer for at bede om et medfølede Blik, en menneskekærlig Hjælp, der kunde gøre en Ende paa de stakkels Armeniers Martyrium, som har overlevet det skammelige Forløb paa at tvæle og tilintetgøre deres Folk og Fædreland.

Artiklen ender saa, efter et grædende Overblik over Stillingen i Armenien, med følgende Ord: De hjerteblærende Strig fra Tilsinder af Armeniere, der bliver pint i saa mange mørke Fængsler og ved aabnede røsterte Døer, Staterindrivninger o. s. p., Taarner og Sultene fra deres ødelagte Familier, sorgende Kvinder og forældreløse Børn, lyder som en smertefuld Protest mod disse stræffelige Grusomheder, og disse Døer har dog ikke gjort sig skyldige i anden Forbrydelse end den at være Kristne og have et Fædreland. Disse Strig og disse Taarner former sig samtidigt til varme Bønner, som vender sig til de europæiske Nationer for at bede om et medfølede Blik, en menneskekærlig Hjælp, der kunde gøre en Ende paa de stakkels Armeniers Martyrium, som har overlevet det skammelige Forløb paa at tvæle og tilintetgøre deres Folk og Fædreland.

Artiklen ender saa, efter et grædende Overblik over Stillingen i Armenien, med følgende Ord: De hjerteblærende Strig fra Tilsinder af Armeniere, der bliver pint i saa mange mørke Fængsler og ved aabnede røsterte Døer, Staterindrivninger o. s. p., Taarner og Sultene fra deres ødelagte Familier, sorgende Kvinder og forældreløse Børn, lyder som en smertefuld Protest mod disse stræffelige Grusomheder, og disse Døer har dog ikke gjort sig skyldige i anden Forbrydelse end den at være Kristne og have et Fædreland. Disse Strig og disse Taarner former sig samtidigt til varme Bønner, som vender sig til de europæiske Nationer for at bede om et medfølede Blik, en menneskekærlig Hjælp, der kunde gøre en Ende paa de stakkels Armeniers Martyrium, som har overlevet det skammelige Forløb paa at tvæle og tilintetgøre deres Folk og Fædreland.

Artiklen ender saa, efter et grædende Overblik over Stillingen i Armenien, med følgende Ord: De hjerteblærende Strig fra Tilsinder af Armeniere, der bliver pint i saa mange mørke Fængsler og ved aabnede røsterte Døer, Staterindrivninger o. s. p., Taarner og Sultene fra deres ødelagte Familier, sorgende Kvinder og forældreløse Børn, lyder som en smertefuld Protest mod disse stræffelige Grusomheder, og disse Døer har dog ikke gjort sig skyldige i anden Forbrydelse end den at være Kristne og have et Fædreland. Disse Strig og disse Taarner former sig samtidigt til varme Bønner, som vender sig til de europæiske Nationer for at bede om et medfølede Blik, en menneskekærlig Hjælp, der kunde gøre en Ende paa de stakkels Armeniers Martyrium, som har overlevet det skammelige Forløb paa at tvæle og tilintetgøre deres Folk og Fædreland.

Artiklen ender saa, efter et grædende Overblik over Stillingen i Armenien, med følgende Ord: De hjerteblærende Strig fra Tilsinder af Armeniere, der bliver pint i saa mange mørke Fængsler og ved aabnede røsterte Døer, Staterindrivninger o. s. p., Taarner og Sultene fra deres ødelagte Familier, sorgende Kvinder og forældreløse Børn, lyder som en smertefuld Protest mod disse stræffelige Grusomheder, og disse Døer har dog ikke gjort sig skyldige i anden Forbrydelse end den at være Kristne og have et Fædreland. Disse Strig og disse Taarner former sig samtidigt til varme Bønner, som vender sig til de europæiske Nationer for at bede om et medfølede Blik, en menneskekærlig Hjælp, der kunde gøre en Ende paa de stakkels Armeniers Martyrium, som har overlevet det skammelige Forløb paa at tvæle og tilintetgøre deres Folk og Fædreland.

Artiklen ender saa, efter et grædende Overblik over Stillingen i Armenien, med følgende Ord: De hjerteblærende Strig fra Tilsinder af Armeniere, der bliver pint i saa mange mørke Fængsler og ved aabnede røsterte Døer, Staterindrivninger o. s. p., Taarner og Sultene fra deres ødelagte Familier, sorgende Kvinder og forældreløse Børn, lyder som en smertefuld Protest mod disse stræffelige Grusomheder, og disse Døer har dog ikke gjort sig skyldige i anden Forbrydelse end den at være Kristne og have et Fædreland. Disse Strig og disse Taarner former sig samtidigt til varme Bønner, som vender sig til de europæiske Nationer for at bede om et medfølede Blik, en menneskekærlig Hjælp, der kunde gøre en Ende paa de stakkels Armeniers Martyrium, som har overlevet det skammelige Forløb paa at tvæle og tilintetgøre deres Folk og Fædreland.

Artiklen ender saa, efter et grædende Overblik over Stillingen i Armenien, med følgende Ord: De hjerteblærende Strig fra Tilsinder af Armeniere, der bliver pint i saa mange mørke Fængsler og ved aabnede røsterte Døer, Staterindrivninger o. s. p., Taarner og Sultene fra deres ødelagte Familier, sorgende Kvinder og forældreløse Børn, lyder som en smertefuld Protest mod disse stræffelige Grusomheder, og disse Døer har dog ikke gjort sig skyldige i anden Forbrydelse end den at være Kristne og have et Fædreland. Disse Strig og disse Taarner former sig samtidigt til varme Bønner, som vender sig til de europæiske Nationer for at bede om et medfølede Blik, en menneskekærlig Hjælp, der kunde gøre en Ende paa de stakkels Armeniers Martyrium, som har overlevet det skammelige Forløb paa at tvæle og tilintetgøre deres Folk og Fædreland.

det; hvor mange der falder af Regerings-tropper meldes ikke.

Det sørgelige at det hele er dog dette, at Missionsarbejdet hæmmes, ja, standses mange Steder. Et Par amerikanske Missionsstationer er ødelagte, men Missionsarbejdet reddede Livet ved at flygte. Der er dog dræbt flere Missionsarbejdere — og saa de indfødte Kristne; det er jo særlig dem Revokampernes Kæferi gaar ubøjet over. Ethvert Reformationsarbejde skal standse og al udenlandsk Indflydelse holdes borte. Kina vil v d h ve at være, hvad det nu i Kartusinder har været. Det er Enkefejrerindens og hele hendes Partis Ideal.

Men Lyft fra det høje er opgaaet over det magtige Rige, og det skal ikke, det kan ikke udlukkes igen. "Helvedes Borte skal ikke faa Overhaand over Guds Menighed".

En god Medicin.

Fra den lille tyske By Neukirchen fortæller følgende lille lærerige Historie: Forleden Dag kom en Fader med sin Søn, en haabefuld Epire paa tolv Aar, fingende af Brede op til en Læge og forlangte en Attest for, at den stakkels Dreng som Følge af Mishandling af en af Stolens Lærere aldeles havde mistet Hørelsen paa begge Ørene. Under Undersøgelsen forholdt Drengen sig aldeles stille og lyntede om at være ganske uimodtagelig for ydre Indtryk gennem Øret. Han kunde ikke opfatte et eneste Ord af, hvad Lægen sagde. "Stodøve," sagde Faderen rasende. Lægen fjernede den Bandage, Drengen havde om Hovedet, undersøgte ved Hjælp af Drejpelet den formentlige Støbe paa Trommehinden og sagde derpaa i en sagte, høiflende Tone til sin Medhjælper: "Det er vist rent galt sat, men jeg kan ikke komme til at se rigtig. Tag mig en skarp Kniv; jeg kommer til at støre noget af Øret bort."

— Reppe var Ordene udtalt, før den stakkels "døve" Dreng tumlede ned fra Stolen, styrtede sigrende af Angst ud af Døren og lod Faderen blive alene med den blodbrudte Læge. — Stamfald greb Faderen i Kommunen og betalte med en bitersød Mine sine tre Reichsmark for den vellykkede Kur.

Frydetoner.

Sange med Melodier fra "Angdommens Den". 1. Bind. 144 Sider. Smukt indb. \$1.50. 2. "136" " " " " \$1.50. Begge Dele i et Bind \$2.50. Disse Samlinger egne sig særlig for Sangforeninger og Hjemmet.

Det nye Testamente.

Udvalgt af Dr. C. Skat Nordam. Godt indb. 45 Cts. Samme med Anmærkninger til Oplysning for latine Lægløst. Indb. i 2 Bind \$4.00.

Hjemlandstøner.

En Samfundssangbog for Guds Folk i Danmark. Udgivet af H. F. G. Matthiesen, H. P. Møllerup og C. Westphalen-Hansen. 671 Sange. Indbunden 65 Cts.

Gyldne Belønningskort